

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie VI Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Barbara Ciwińska

Protokolant Izabela Katryńska

po rozpoznaniu w dniu 2 lutego 2017 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa A. P. (1)

przeciwko B. P.

o ustanowienie rozdzielności majątkowej małżeńskiej

1. z dniem 1 czerwca 2015 roku ustanawia rozdzielność majątkową małżonków A. P. (1) i B. P. z domu S., którzy zawarli związek małżeński (...) roku w W., zarejestrowany w Urzędzie Stanu Cywilnego w W. pod numerem (...),
2. zasądza od pozwanej B. P. na rzecz powoda A. P. (1) kwotę 560 (pięćset sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania oraz kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 24 sierpnia 2015 roku (data na prezentacie) powód A. P. (1), reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł do tutejszego Sądu pozew przeciwko swojej żonie B. P. o ustanowienie rozdzielności majątkowej między małżonkami z dniem 1 czerwca 2015 r.. Powód wniósł ponadto o dopuszczenie i przeprowadzenie wskazanych w pozwie dowodów na okoliczności tam wskazane, o zwrócenie się przez Sąd do wskazanych w pozwie instytucji finansowych o wskazane w pozwie dokumenty i informacje oraz o zasądzenie od pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przypisanych. Swoje stanowisko powód uzasadnił pozostawianiem małżonków w faktycznej separacji. Wskazano, że proces ten był długotrwały, jednakże ostatnia z więzi gospodarcza ustąpiła na początku czerwca 2015 roku i od tego czasu nie jest możliwy zarząd majątkiem wspólnym. Podniesiono także, iż powód odkrył, że pozwana odwołała pełnomocnictwa bankowe do ich wspólnych środków, które były ulokowane na rachunku B. P. i odwołała pełnomocnictwo do rachunku inwestycyjnego. Powód ocenił, iż wartość znajdujących się tam środków wynosiła ponad 160 tysięcy złotych i był to kapitał rodzinny. W uzasadnieniu pozwu wskazano nadto, że powód nie ma wiedzy czy pozwana wyjęła te środki i przekształciła, czy też wykorzystwała w inny sposób. Wskazano również, że pozwana nie była w stanie w sposób racjonalny wytłumaczyć, dlaczego tak uczyniła. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powyższe odkrycie spowodowało, że powód całkowicie stracił zaufanie do żony. Zdaniem strony powodowej powyższe okoliczności sprawiają, że zarząd majątkiem wspólnym przez strony postępowania nie jest możliwy (k. 1-2 pozwu).

W odpowiedzi na pozew w piśmie z dnia 15 października 2015 roku (data na prezentacie) pozwana B. P. wniosła o oddalenie powództwa w całości, o dopuszczenie i przeprowadzenie wskazanych w odpowiedzi na pozew dowodów na okoliczności tam wskazane, a także o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania sądowego według norm przepisanych. (k. 15-18 odpowiedź na pozew)

Na rozprawie w dniu 15 września 2016 roku pełnomocnik powoda poparł powództwo o ustanowienie rozdzielnosci majątkowej między stronami z dniem 1 czerwca 2015 roku, natomiast pełnomocnik pozwanej uznał powództwo o ustanowienie rozdzielnosci majątkowej między stronami z dniem 1 marca 2016 r. i wniósł o oddalenie powództwa w pozostałym zakresie (e-protokół rozprawy z dnia 15 września 2016 r., k. 56-57 stanowisko pełnomocnika pozwanej w sprawie)

Ostatecznie na rozprawie w dniu 2 lutego 2017 roku pełnomocnik powoda poparł powództwo o ustanowienie rozdzielnosci majątkowej między stronami z dniem 1 czerwca 2015 roku i wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego oraz kosztów sądowych, natomiast pełnomocnik pozwanej wniósł o oddalenie powództwa (e-protokół rozprawy z dnia 2 lutego 2017 r.)

Prokurator, który zgłosił swój udział w postępowaniu, pomimo prawidłowego zawiadomienia, nie stawiał się na terminie rozprawy w dniu 2 lutego 2017 r. (k. 83 pismo, e-protokół rozprawy z dnia 2 lutego 2017 r.)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. P. (1) i B. P. zawarli związek małżeński w dniu 10 sierpnia 1996 r. (k. 3 odpis skrócony aktu małżeństwa).

Małżonkowie zamieszkali w domu położonym przy ul. (...) w W.. Z tego związku posiadają dwoje dzieci: syna K. P., ur. (...), który uczy się obecnie w technikum samochodowym oraz syna J. P., ur. (...). W trakcie trwania małżeństwa stron powód osiągał zdecydowanie wyższe dochody niż pozwana. Strony w trakcie wspólnego zamieszkiwania żyły na wysokim poziomie, w wyniku czego stać ich było m.in. na zatrudnienie sprzątaczkę do domu oraz udało im się zgromadzić znaczne środki finansowe, z których został sfinansowany zakup mieszkania położonego przy ul. (...) w W.. Dodatkowo A. P. (1) w trakcie trwania małżeństwa stron otrzymał mieszkanie w spadku po dziadkach położone przy ul. (...) w W.. Następnie jednak strony zawarły umowę majątkową małżeńską rozszerzającą wspólność ustawową, w wyniku której pozwana została współwłaścicielką mieszkania położonego przy ul. (...) w W. (okoliczności bezsporne).

B. P. od dnia 12 października 2011 roku posiada w banku (...) S.A. rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy, do którego w dniu 13 maja 2014 roku został ustanowiony pełnomocnik w osobie A. P. (1). B. P. posiada również konto w banku (...), do którego również udzieliła swojemu mężowi pełnomocnictwo. Na powyższe rachunki bankowe wpływały m.in. środki pieniężne związane bezpośrednio z prowadzoną przez powoda działalnością gospodarczą. W dniu 10 i 12 czerwca 2015 roku B. P. wycofała pełnomocnictwa A. P. (1) do swoich kont bankowych w banku (...) S.A. i w banku (...), nie informując A. P. (1) o swoim zamiarze. Na obu kontach bankowych zgromadzono środki pieniężne w łącznej wysokości około 167 tysięcy złotych. Pozwana bez porozumienia z mężem przeznaczyła te środki pieniężne na rozwój firmy, którą założyła z koleżanką oraz na utrzymanie rodziny. Na wskazanych kontach bankowych pozwana pozostawiła kwotę w łącznej wysokości około 40 tysięcy złotych. (okoliczności bezsporne, ponadto: k. 113 potwierdzenie przyjęcia odwołania pełnomocnictwa, k. 114 dyspozycja dotycząca otwarcia rachunku oszczędnościowej lokaty terminowej, k. 115- 147, 149-158, 165-170 wyciągi z kont bankowych, zestawienia transakcji, elektroniczne zestawienie operacji, potwierdzenia wykonania operacji, k. 148 zaświadczenie)

W marcu 2016 roku pozwana B. P. wyprowadziła się ze wspólnie zajmowanego z mężem domu położonego przy ul. (...) w W.. (okoliczności bezsporne)

Po wyprowadzce B. P. ze wspólnie zajmowanego z mężem domu, najstarszy syn stron pozostał w tym domu wraz z ojcem, natomiast młodszy syn J. P. na podstawie postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 9 maja 2016 roku wydanego w sprawie o sygn. akt VI C 372/16, tj. w sprawie rozwodowej stron postępowania, na czas trwania powyższego postępowania mieszka wraz z matką i ojcem naprzemiennie. (k. 68 postanowienie)

Strony postępowania od początku trwania małżeństwa posiadały również wspólne konto bankowe w banku (...) S.A., z którego pozwana bez porozumienia z mężem pobrała w dniu 9 czerwca 2016 roku środki finansowe w kwocie 3300

zł. (e-protokół rozprawy z dnia 15 września 2016 r., e-protokół rozprawy z dnia 2 lutego 2017 r. zeznania powoda, k. 176-177 wyciąg z konta, k. 178 wtórnik potwierdzenia wypłaty gotówkowej)

Pozwana B. P. utrudnia swojemu mężowi zarząd majątkiem wspólnym również w ten sposób, że zmieniła hasło do konta, na którym można sprawdzić wysokość rachunków i rozliczeń związanych ze wspólną nieruchomością. (e-protokół rozprawy z dnia 15 września 2016 r. zeznania powoda)

Oba należące do stron postępowania mieszkania, tj. mieszkania położone przy ul. (...) i przy ul. (...) w W., są przeznaczone pod wynajem i posiadają zbliżoną do siebie powierzchnię, tj. około 50 m². Jednakże z uwagi na to, że mieszkanie położone przy ul. (...) w W. położone jest w nowszym budynku, w związku z tym za wynajem tego mieszkania pobierana jest wyższa opłata miesięczna. Mieszkanie położone przy ul. (...) w W. jest obecnie wynajmowane (czynsz wynajmu w 2016 roku wynosił 1700 zł miesięcznie) i środki pieniężne uzyskane z wynajmu pobiera obecnie w całości A. P. (1). W 2016 roku A. P. (1) z tytułu wynajmu mieszkania położonego przy ul. (...) w W. uzyskał przychód w wysokości 21.000 zł. Natomiast z wynajmu mieszkania położonego przy ul. (...) obecnie dochody czerpie pozwana B. P.. Czynsz wynajmu w 2016 roku za to mieszkanie wynosił 1850 zł miesięcznie. (okoliczności bezsporne, ponadto k. 87-93 deklaracje PIT, k. 94-107, 159-164 umowy najmu)

Małżonkowie P. począwszy od 2015 r. nie rozliczają się z Urzędem Skarbowym wspólnie. (k. 87-93 deklaracje PIT, e-protokół rozprawy z dnia 15 września 2016 r., e-protokół rozprawy z dnia 2 lutego 2017 r. zeznania powoda)

Strony posiadają dwa samochody – po jednym dla każdego z małżonków (z czego samochód, z którego korzysta powód został zakupiony za kwotę 130 tysięcy złotych). Każdy z małżonków ponosi koszty związane z samochodem, który użytkuje. (okoliczności bezsporne)

Pomiędzy małżonkami P. w Sądzie Okręgowym w Warszawie toczy się postępowanie rozwodowe, które nie zostało prawomocnie zakończone. Pozew o rozwód złożyła B. P.. (okoliczności bezsporne)

W toku postępowania sądowego nie ustalono osoby, która zabrała pieniądze z sejfu znajdującego się we wspólnym domu stron, w którym według relacji powoda miało się znajdować około 60-70 tysięcy złotych. Strony postępowania w toku postępowania sądowego wzajemnie oskarżały się o zabranie tych pieniędzy, a brak jest w sprawie innych dowodów (np. z zeznań świadków czy też dowodów z dokumentów) niż z przesłuchania stron, które pozwoliły ustalić który z małżonków faktycznie zabrał te pieniądze oraz ustalić jaka ilość gotówki była zdeponowana w tym sejfie w czerwcu 2015 roku. (e-protokół rozprawy z dnia 15 września 2016 r., e-protokół rozprawy z dnia 2 lutego 2017 r. zeznania stron, k. 171-127 zdjęcia)

A. P. (1) ma 43 lata, posiada wykształcenie średnie, z zawodu jest mechanikiem, prowadzi własną działalność gospodarczą z zakresu mechaniki samochodowej. Jego dochód miesięczny wynosi od 5 do 7 tysięcy złotych. Od października 2015 r. do marca 2016 r. płacił alimenty na dwóch synów w łącznej wysokości 3000 zł miesięcznie. Nie posiada aktualnie żadnego zadłużenia oraz żadnych zobowiązań kredytowych. Obecnie ponosi koszty związane z utrzymaniem domu, w którym mieszka wraz ze starszym synem. (e-protokół rozprawy z dnia 15 września 2016 r., e-protokół rozprawy z dnia 2 lutego 2017 r. zeznania powoda, k. 62-63 postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 23 października 2015 roku w sprawie o sygn. akt VII C 1089/15, k. 64-67 postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 23 marca 2016 roku w sprawie o sygn. akt VI ACz 249/16)

B. P. ma 43 lata, z wykształcenia jest księgową, nie posiada certyfikatów księgowych do samodzielnego prowadzenia ksiąg rachunkowych, od 1 października 2002 roku zatrudniona jest w przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o. na stanowisku księgowej. Utrzymuje się z pensji w wysokości 3.377,76 zł netto miesięcznie i wynajmu mieszkania w wysokości 2100 zł miesięcznie. Nie posiada aktualnie żadnego zadłużenia oraz żadnych zobowiązań kredytowych, poza zadłużeniem z tytułu czynszu za mieszkanie w wysokości 200 zł. Ponosi koszty związane z mieszkaniem, w którym aktualnie mieszka w wysokości 2200 zł miesięcznie. Związana jest obecnie z innym mężczyzną. (e-protokół rozprawy z dnia 15 września 2016 r., e-protokół rozprawy z dnia 2 lutego 2017 r. zeznania pozwanej B. P., k. 23, 112 zaświadczenia o zarobkach)

Powołany powyżej stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wymienione dokumenty. Część z nich została złożona w kserokopiach, jednak autentyczności, ani prawdziwości w/w dokumentów żadna ze stron postępowania nie kwestionowała. Sąd również nie miał wątpliwości, co do ich wartości dowodowej. Stąd też były one przydatne dla ustalenia stanu faktycznego.

Przy ustalaniu stanu faktycznego w sprawie Sąd wziął również pod uwagę zeznania złożone przez strony postępowania. Sąd wziął pod uwagę okoliczność, iż stanowiska stron przedstawione w zeznaniach złożonych przed Sądem różniły się między sobą. Jednakże w zakresie istnienia przesłanek ustanowienia rozdzielności majątkowej należało ocenić ww. zeznania jako w większości za korespondujące ze sobą, zaś różnice pomiędzy nimi wynikały przede wszystkim z odmiennej oceny faktów.

Sąd oparł się również na zeznaniach świadków A. P. (2) i M. P., którzy są rodzicami powoda. Powyższe zeznania Sąd uznał za spójne i wiarygodne, korespondujące z pozostałym zgromadzonym w aktach materiałem dowodowym.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Zgodnie z art. 52 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać ustanowienia przez sąd rozdzielności majątkowej. Przepis ten przewiduje, iż jedyną przesłanką, którą Sąd kieruje się rozpatrując powyższe powództwo są „ważne powody”, nie określając bliżej tego pojęcia, stąd też zadaniem Sądu jest ustalenie, na czym owe „ważne powody” polegają i czy zachodzą w konkretnej sprawie (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 września 1994 r., sygn. akt III CRN 30/94, LEX nr 137699). Nade wszystko podkreślenia wymaga fakt, iż wspólność majątkowa jest przypisaną małżeństwu jego cechą ustrojową. Stąd też orzeczenie jej zniesienia może nastąpić tylko w okolicznościach wyjątkowych (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 07 grudnia 2000 roku, sygn. akt II CKN 401/00, LEX 548761). Rozdzielność majątkowa powstaje z dniem oznaczonym w wyroku, który ją ustanawia.

W doktrynie powszechnie uważa się, iż ważnymi powodami mogą być w szczególności: okoliczność, że małżonkowie żyją w rozłączeniu (separacja faktyczna), trwonienie majątku, alkoholizm, narkomania, hazard, uporczywy brak przyczyniania się do zaspokojenia potrzeb rodziny, uporczywe dokonywanie szczególnie ryzykownych operacji finansowych zagrażających materialnym podstawom bytu rodziny.

Zważyć należy nadto, iż w wyroku z dnia 3 lutego 1995 r. w sprawie o sygn. akt II CRN 162/94, Sąd Najwyższy podkreślił, że orzeczeniu o zniesieniu małżeńskiej wspólności ustawowej skutek wsteczny powinien być nadawany w sytuacjach rzadkich i wyjątkowych.

Tutejszy Sąd w pełni podziela stanowiska Sądu Najwyższego wyrażone w powyższych orzeczeniach.

W ocenie Sądu żądanie ustanowienia rozdzielności majątkowej między A. P. (1) i B. P. z dniem 1 czerwca 2015 roku jest w pełni uzasadnione i zasługuje na uwzględnienie. Pomimo tego, że strony postępowania zamieszkiwały wspólnie jeszcze do marca 2016 roku, Sąd w niniejszej sprawie dopatrywał się sytuacji wyjątkowej, która uzasadniała ustanowienie rozdzielności majątkowej z datą wsteczną, tj. z dniem 1 czerwca 2015 roku. Powyższa wyjątkowość wynika z faktu samowolnego podjęcia przez pozwaną dyspozycji majątkowych dotyczących majątku wspólnego małżonków, których to dyspozycji pozwana dokonała bez uzgodnienia z powodem i które doprowadziły do znacznego uszczuplenia majątku stron postępowania. Zdaniem Sądu bez wątpienia pozwana jako jedyna właścicielka rachunków bankowych mogła odwołać pełnomocnictwa powoda do ww. kont bankowych, gdyż leżało to w zakresie jej uprawnień. Jednocześnie zważyć należało, iż bez wątpienia powód miał świadomość, że pozwana jest właścicielką rachunków, na których zgromadzono środki finansowe pochodzące m.in. z prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, które wchodziły w skład majątku wspólnego małżonków i miał świadomość swojej sytuacji co do dysponowania środkami zgromadzonymi na ww. rachunków i godził się na to. Zdaniem tut. Sądu nie można również uznać, że samo odwołanie pełnomocnictw było oznaką nielojalności pozwanej wobec współmałżonka. Zważyć jednak należało, iż po odwołaniu pełnomocnictw pozwana nie rozliczyła się z mężem ze środków zgromadzonych na tych

rachunkach bankowych, które były środkami wspólnymi małżonków. Skoro bowiem były to środki finansowe wspólne, a pozwana zablokowała dostęp do rachunków mężowi, to powinna się z tych środków rozliczyć. W związku z tym żadna występująca wówczas okoliczność nie uzasadniała poczynań pozwanej, która sama dysponowała środkami finansowymi wchodzącymi do majątku wspólnego stron postępowania znajdującymi się na kontach bankowych pozwanej. Zdaniem Sądu zachowanie pozwanej, która zablokowała mężowi dostęp do jej kont bankowych i zabrała bez porozumienia z mężem większość pieniędzy, która znajdowała się na tych kontach bankowych, stawiając powoda przed faktem dokonanym, było działaniem nieuczciwym i nielojalnym wobec współmałżonka. Zważyć bowiem należy, iż strony postępowania są w dalszym ciągu małżeństwem i były nim również wówczas, gdy pozwana rozdysponowała środkami finansowymi wchodzącymi do majątku wspólnego stron. W związku z powyższym środki zgromadzone na tych kontach bankowych strony winny podzielić między sobą, podejmując powyższą decyzję wspólnie lub też pozwana winna pozostawić ww. środki finansowe do rozliczenia po zakończeniu ich małżeństwa. Zdaniem tut. Sądu kwota 120 tysięcy złotych, którą pozwana rozdysponowała bez uzgodnienia z powodem, jest kwotą zbyt wysoką, aby mogła nią ona dysponować samodzielnie, bez uzgodnienia z mężem. Jednocześnie w ocenie tut. Sądu w toku postępowania nie zostało udowodnione, który z małżonków zabrał pieniądze z sejfów znajdującego się we wspólnym domu stron. Zważyć w tym miejscu również należy, iż bezsprzecznie strony już od dłuższego czasu żyją w faktycznej separacji. Strony nie są w stanie dojść do porozumienia we wspólnych sprawach, jak również się między stronami toczy się sprawa rozwodowa. Małżonkowie nie współdziałają w zakresie zarządu majątkiem wspólnym. Nie podejmują żadnych decyzji, które tego majątku dotyczą i zaprzestali wspólnych rozliczeń podatkowych. Strony żyją w rozłączeniu i do małżeństwa powrócić nie chcą.

Z tych względów, na podstawie art. 52 § 1 i 2 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, Sąd orzekł w punkcie I wyroku, iż z dniem 1 czerwca 2015 roku ustanawia rozdzielność majątkową małżonków A. P. (1) i B. P. z domu S., którzy zawarli związek małżeński (...) roku w W., zarejestrowany w Urzędzie Stanu Cywilnego w W. pod numerem (...).

O kosztach orzeczono na mocy art. 98 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego zasądając od pozwanej B. P. – jako strony przegrywającej, na rzecz powoda A. P. (1) kwotę 560 (pięćset sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania oraz kosztów zastępstwa procesowego (na podstawie § 7 ust. 1 pkt 9 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w zw. z § 21 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz art. 27 pkt 6 Ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych).

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji.